

Kwestia ważności umowy o pośrednictwo w poszukiwaniu nabywców instrumentów finansowych w sytuacji braku zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej

Artykuł dotyczy kwestii ważności (w rozumieniu art. 58 § 1 i 2 k.c.) umów o pośrednictwo w poszukiwaniu nabywców instrumentów finansowych, tj. takich umów, w których zleceniobiorca, będący osobą fizyczną i nieposiadający zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej, zobowiązuje się do wykonywania jedynie czynności faktycznych na rzecz zleceniodawcy (bez wykonywania na jego rzecz czynności prawnych), przede wszystkim polegających na poszukiwaniu potencjalnych nabywców instrumentów finansowych (z reguły obligacji) oferowanych w ofercie prywatnej przez zleceniodawcę – emitenta i kierowania do niego potencjalnych nabywców. Celem tych działań jest doprowadzenie do nabycia instrumentów finansowych przez wyszukiwanych, potencjalnych nabywców. Ocena, czy są to umowy o oferowanie instrumentów finansowych, a przede wszystkim ocena ważności takich umów, w sytuacji braku zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej, jest uzależniona przede wszystkim od reżimu prawnego, pod którym dana umowa funkcjonowała, przy czym graniczną datą jest 21.04.2018 r., kiedy weszły w życie zmiany art. 72 u.o.i.f.¹, wprowadzone ustawą z 1.03.2018 r. o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw².

WITOLD SROKOSZ

Według art. 69 ust. 2 pkt 6 u.o.i.f. działalność maklerska obejmuje oferowanie instrumentów finansowych. Z kolei działalność maklerska, a zatem także działalność polegająca na oferowaniu instrumentów

¹ Ustawa z 29.07.2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (t.j. Dz.U. z 2020 r., poz. 89), dalej: „u.o.i.f.”.

² Dz.U. z 2018 r., poz. 685., dalej: „nowelizacja z 2018 r.”.